

skal naas, at de her foreslaaede højere Laan skal faa nogen Betydning for dette Aars Vedkommende.

Olufson: Maa jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at Beredvilligheden fra vor Side til at gennemføre Lovforslaget har den højtærede Minister ikke hørt meget om. Jeg har for mit Vedkommende tilsagt vor Støtte til Lovforslagets videre Fremme her i Tinget i Haab om, at de Krav og Ønsker, der er fremsatte fra vort Parti, i nogen Maade maatte blive imødekommet. Men efter den Tale, den højtærede Minister holdt, vil jeg ikke sige, at der just var megen Imødekommenhed fra hans Side. Den højtærede Minister holdt i sin Tale lige saa stærkt nu som i sin Fremsættelses-tale paa, at disse Jordlodder selvfølgelig skulde være i privat Eje, og at Tilskuddene til dem skulde ydes til den første Ejer, uden at han skulde have nogen som helst Forpligtelse til at afgive det til sin Efterkommer. Og forsaavidt den højtærede Minister ikke strækker sig videre, vil jeg ikke spaa Ministeren noget godt fra vort Parti med Hensyn til videre Forhandlinger om den Sag i dette Ting.

Det forundrer mig en Del, naar den højtærede Minister ikke kan se, at Jordens Pris uvægerlig vil stige ved Gennemførelsen af disse Love. Den højtærede Minister er ganske sikkert det eneste Menneske her i Landet, der ikke kan se det, og han kom ogsaa i afgørende Modstrid med et Medlem af hans eget Parti, det ærede Medlem Hr. Pinholt, der nylig herfra udtalte, at billigere Penge vilde afsætte sig i dyrere Jord. Og de billige Penge, der gives fra Staten, saa billige, at de hverken skal forrentes eller afdrages, vil uvægerlig afsætte sig i dyrere Jord; deri har det ærede Medlem Hr. Pinholt Ret. Men netop dette Forhold har alle, baade indenfor Husmandsorganisationerne og indenfor talrige Udstykningsforeninger, indset; rundt omkring paa en Mængde Møder har man hørt det samme ogsaa fra Folk, der hører til samme Parti som den højtærede Minister, at netop dette Lovforslag vil medvirke til, at Jorder vil stige i Pris. Den højtærede Minister siger, at Jordprisen afhænger af ganske andre Forhold; han henviser saaledes til, at Jordprisen ikke er steget i samme Grad under

Krigen som de øvrige Varepriser. Men naar Jordpriserne ikke er steget saa meget i Krigsperioden, er det, fordi Jordprisen under den frie Konkurrence afhænger af akkurat de samme Forhold som alle andre Priser, nemlig af Tilbud og Efterspørgsel. Tilbudet har ganske vist under Krigen ikke været stort; men til Gengæld har, som jeg nævnte i mit første Foredrag, Efterspørgselen været endnu mindre paa Grund af den relativt lave Tyende- og Arbejderløn, saa man faktisk ikke har faaet nogen Fastsettelse af Jordprisen. Det Forhold vil imidlertid den højtærede Minister ved nærværende Lovforslag søge at imødekomme, idet man fra Statens Side skal optræde som Jordkøber og kaste Millioner ud i den private Jordspekulation — for det er jo netop det, der vil ske, hvis Lovforslaget vedtages —, hvorved Prisen netop vil stige. Men det bliver da ikke Parcellisterne, der faar Fordelen deraf.

Jeg har egentlig ikke udtalt mig imod Tilskuddene til de omhandlede Ejendomme, uagtet jeg indser den Forskel, der er mellem Tilskuddene hertil og Tilskuddene til Byggeriet i Byerne, som den højtærede Minister vil sammenligne det med. Naar man fra Lovgivningsmagts Side har ydet Tilskud til Boligbyggeriet i Byerne, har man underkastet saadanne Husejere Huslejelovens Bestemmelser og sørgt for, at de ikke bliver i Stand til at tilegne sig Fordelen af, at de faar Tilskud. Men her er Forholdet jo et helt andet, fordi man straks giver Tilskud uden at stille nogen som helst Betingelser.

Baade den højtærede Landbrugsminister og den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) taler stærkt mod Ekspropriation af Jord og mener, at det vil ikke være den rette Vej til at fremskaffe billig Jord. Jeg tror nu alligevel, at Denne Vej er den eneste fremkommelige i Øjeblikket, forsaavidt man vil have billig Jord, og jeg tror tillige, at det vilde være den mest naturlige Vej at gaa. Naar der er Modstand herimod — principiel Modstand, bliver der sagt — fra Venstres Side, tror jeg, det er, fordi man gennem en Ekspropriationsbestemmelse vilde fremdrage de virkelige Formuer indenfor Landbruget. Ærede Medlemmer har sikkert under Krigen set adskillige Tilfælde, hvor en Mand, der har